

Bayer Zsolt: Európának már nincsen mítosza

2023 szeptember 14. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még
nincs értékelve

Mérték

Interjú Bayer Zsolttal a „szépújeurópai” értékekr?l és a földhözragadt örökkévalóságról.

Mit szólna egy altaji sasvadász, ha bekopogna hozzá egy genderaktivista; miért volt ideje, hogy Zelenszkij

elmenjen Beregszászba; és mikor fognak fellázadni a normális emberek a Sátán ellen? Interjúnk Bayer Zsolttal a „szépújeurópai” értékekr?l és a földhözragadt örökkévalóságról.

– Egy hónapnál is több id?t töltött Mongóliában, ahol dokumentumfilm-sorozatot forgattak, nyolcezer kilométert róttak. Ír is az élményeir?l egy esszésorozatot a Magyar Nemzetben, és abban szembeállítja a nagyvárosi zombik világát az ottani romlatlansággal. Irodalmi túlzás?

– Szívesen mondanám, hogy irodalmi túlzás, de sajnos nem az. A vidéki Mongólia egy másik világ, olyan, amilyenben valaha mi is éltünk, és amilyenek mi is lehetnénk. Hadd meséljek egy történetet a Nádam-fesztiválról, hogy megértsék. Utóbbi nem egy ?srégi tradíció, hisz csak Dzsingisz kán óta ünneplik. Az egész országban sportversenyeket tartanak, három szám van: lovaglás, mongol birkózás és íjászat. Nos, ezt minden településen megrendezik, ahol három jurta van, ott is. Mi egy ilyen jurtafaluban jártunk, hetvenen vettek részt a lóversenyen, 5 és 15 év közötti gyermekek! Sz?rén, nyereg nélkül ülték meg a lovat, a többségük mezítláb. Úgy kezdték, hogy mindnyájan összegy?ltek a célban, összekapaszkodtak, és elkezdtek körbe-körbe ügetni a lovaikkal, miközben folyamatosan mormoltak valamit. Kérdeztem Tulgát, a vezet?nket, hogy most éppen hergelik magukat, vagy mit csinálnak? Erre azt mondta: „Micsoda? Dehogy! Éppen imádkoznak!” Utána elügettek a startvonalhoz – tíz kilométer a táv –, és k?kemény, vérre men? lóversenybe kezdtek. Egy öt-hat éves srác nyerte meg! A Jóisten pedig nagy rendez?, mert aznap este kaptam Pestr?l egy üzenetet, hogy „ezt nézd meg, nem fogod elhinni”. Kinyitom a linket, hát nem a finn hobbilovagló-bajnokság képsorait láthattam? Képzelje el, hogy végigélek egy ilyen lóversenyt, majd este megnézem, hogy Finnországban egy sepr?nyélre csavart m?lófejen lovagolnak a helyi kretének, és térdig ér? akadályokat ugrálnak át. ?rjöng? tömeg, pontozás, és bajnokot avatnak. Hát kell még valamit mondanom, Ildikó, hogy mi a különbség Kelet és Nyugat között?

– Lehetnénk megért?bbek is, lehet, hogy csak equinofóbiában szenvednek!

– Persze, pedig ez summázza a mai nyugati értékeket, hisz az egész Nyugat arról szól, hogy minden hülyét meg kell tapsolni. Aki hülye, és semmihez sem ért, azt megtapsoljuk, és bajnokot csinálunk bel?le. Keleten az életrevalóságot díjazzák. A túl nagy jólét szükségképpen degenerálja az embert, nem csoda, hogy az ENSZ már elkezdett foglalkozni a mongol lóversennyel, meg akarják tiltani, hogy kisgyermekek is versenyezhessenek. Érti? Dzsingisz óta hagyomány, de jön a felvilágosult Nyugat, és be akarja tiltani… mondjuk mindezen nem lep?döm meg, mert Ulánbátorban a leg?sibb buddhista kolostor f?bejáratával szemben megtaláltuk az Open Society Foundations székházát, a helyi Soros Alapítványét! Sajnos nem tudtunk bemenni, mert a Nádam miatt zárva volt, pedig olyan szívesen megkérdeztem volna t?lük, hogy mégis mi a fészkes fenét keresnek itt. Tizenhatszor akkora ország, mint hazánk, két és fél millióan lakják, az emberek fele vidéken él. Vajon mit szeretne ott Soros, ezen a társadalmon mit akarnak megváltoztatni?

– Gondolom, hogy a szentül tisztelt „másságot”, a hagyománytiszteletüket. A vidéki mongolok fogékonyak lennének erre?

– Elmentünk az Altajba, hogy interjút készítsünk egy kazah sasvadásszal, aki valahol 3500 méter magason lakik a kínai–orosz–kazah határvidéken, és sassal farkasra vadászik. Egy kétméteres embert kell elképzelni, sok gyerekével és megszámlálhatatlanul sok állatával él a hegyekben. Szeretném látni, hogy hozzájuk bekopog egy genderaktivista; lehet, hogy felszállna az a bizonyos sas. Az egy más világ, a vidéki mongolok 90 százaléka nomád állattartó, 77 millió állat – birka, kecske, ló, teve, szarvasmarha – él abban az országban. Egyszer egy sztúpánál, a semmi közepén, egy kis lovas srácba botlottunk bele, aki terelte haza a csordáját. Látszott, hogy hat-hét évesen már feln?tt férfi volt, aki végzi a munkáját. Átható tekintettel nézett ránk, érdekl?d?en, és amikor ellovagolt az alkonyatba, arra gondoltam, hogy valószín? semmit sem tudunk arról, amit ? tud, ? pedig édeskeveset arról, amit mi. De vajon ez a srác él boldogabb életet, vagy valamelyik amerikai vagy nyugat-európai kortársa, aki hormonokat szed éppen, és nemváltó m?tétre vár? Nem mernék Jóistenként ítélkezni, de arra fogadnék, hogy a mongol srác él boldogabb és szebb életet.

– Mi már nem költözhetünk jurtába, meg nem terelhetünk állatokat, de mégis, mit tanulhatunk ett?l a világtól?

– Azt, hogy határozott identitás és tradíció nélkül nincsen emberi jöv?. És a Nyugat éppen ezt számolja fel, és azt kínálja helyette, amit Orbán Viktor miniszterelnök pogány hedonizmusnak nevezett a Tusványoson.

– Arról mit gondol, hogy egyre több távol-keleti – köztük mongol – vendégmunkás érkezik hazánkba? Sokan keltenek ellenük hangulatot a sajtóban.

– A magam részér?l tárt karokkal várom ?ket! Mert például a mongolok, de a többi is, vagyis a Fülöp-szigetekiek vagy a vietnámiak dolgozni jönnek ide, nem segélyen élni és bombát tenni a székünk alá.

– Térjünk vissza Európába! Podoljak ukrán elnöki tanácsadó a HVG-nek adott interjújában azt nyilatkozta, hogy „Magyarország semmit nem tud a közös európai értékekr?l", meg jól tennénk, ha kilépnénk az EU-ból, hisz amúgy is nálunk van a legnagyobb korrupció. Ön is sarkosan szokott fogalmazni ebben a témában, nem gondolja, hogy ez ugyanilyen kontraproduktív?

– Mély meggy?z?désem, hogy az ukrán elnök az amerikaiak bábja, és nyilván az egész környezete is az. Felmondják a szokásos leckét, amit Magyarországról illik és kötelez? felmondani, például hogy nem ismerjük az európai értékeket. Mégis melyeket? Úgy szeretném egyszer megélni, hogy leülünk egy nagy asztalhoz, és jön Mr. meg Mrs. Európai Érték, és végre elmondják a tudatlan, ostoba, földhözragadt magyaroknak, hogy nesztek, ezek az európai értékek!

– Isten, haza, család?

– Annál kissé extrémebb, mint például gender, LMBTQ-rajongás, ne szülessen gyerek, szabad abortusz, felejtsük el az országhatárokat, nincs nemzet – kivéve persze az ukrán –, csak nemzetköziség van, klímavészhelyzet, jogállamiság. Én meg azt kérdezném, hogy err?l ki és mikor döntött, mert én egészen másra emlékszem. Amikor nyugatra vágytunk, akkor az értékhorizonton még er?s nemzetállam, k?gazdag NSZK, a t?ke mindenhatósága, a piac szentsége, a férfi és a n?, a család nagyszer?sége és a hadsereg nimbusza uralkodott. Ezek mikor változtak meg? Persze, aki nem hajlandó lefeküdni és széttárni a lábát, rögtön megkapja – még az ukránpárti lengyelek is! –, hogy mucsai. De nem abszurd, hogy azok a németek magyarázzák el nekem, hogy nem vagyok európai, akik hétf?r?l keddre bezáratták az atomer?m?veiket, majd importálták a francia atomenergiát, végül új barnak?szénbányákat nyitottak, mert valamib?l mégiscsak kell energiát termelni? Ez volna az európaiság? Más: mi, magyarok 80 éve kell szégyenkezzünk a II. világháborús dolgainkért, és Horthy Miklóst nem engedhetjük ki a karanténból – pedig mégiscsak megmentette a budapesti zsidóságot –, ellenben a népirtó Sztepan Bandera és társai meg az ukránok remek arcok. Arról meg nem sokat beszélnek, hogy a II. világháború el?tt az Egyesült Államok jobb egyetemein is létezett numerus clausus, magyarán korlátozták a zsidó hallgatok létszámát. Err?l nem beszélünk, minek, csak a miénk volt csúnya dolog!

Apropó, mit szól Zelenszkij beregszászi villámlátogatásához? Hát ahhoz, hogy ott várta a Telex?

– Biztonsági okokból érkezése pillanatáig titokban tartották az elnök útját, de azért a Telexnek szóltak. Vajon a Telex hová van bekötve? Az amcsik meg a CIA bizonyára tudtak a látogatásról – no meg a Telex… Egyébként nagyon helyes, hogy közeledvén a háború második évéhez, Zelenszkij odamegy, és megköszöni a kárpátaljai magyaroknak, hogy méltóztatnak a fronton meghalni, és méltóztatnak kibírni a hátországban mindazt, amit ki kell bírniuk; hogy méltóztatnak lojális állampolgárai lenni annak az országnak, amely a jogaikat páros lábbal sárba tiporja. Éppen itt volt az ideje, hogy Zelenszkij elnök úr ezt megköszönje nekik.

– Kár, hogy nem ígérte meg, hogy nem számolja fel az anyanyelvi oktatásukat.

– Hát még mindig nem érti, hogy az anyanyelvi oktatás felszámolása az új európai érték?

– Bárhogyan nézem is, az imént felsoroltak antiértékek. Képes lesz még valaha Európa újra értéket, mítoszt teremteni?

– Új mítoszt nem sikerült alkotniuk, ugyanis új mítoszokat csak olyasmikb?l lehet „gyártani", amik egy egész nép lelkületéb?l fakadnak, találkoznak egy nép, nemzet gondolatvilágával, tradícióival, identitásával, h?skultuszával, mondavilágával, tehát valamilyen módon a normális emberi élettel van kapcsolatuk. A Nyugat új mítoszokat semmib?l sem képes alkotni, miközben meg van róla gy?z?dve, hogy ? a legmitikusabb hely a földön. Ezeknek az összes „mítosza" – a BLM-t?l kezdve a woke-ideológiáig – csak büdös lábvíz, amelyet egy önmagát túlélt és rothadó kultúra és civilizáció erjesztett magának, miközben a valódi tradícióit er?szakkal felszámolja. És ha valami nem várt oknál fogva mégis lesz utókor, és pár száz év múlva éppen azt tanulják majd az ifjak, hogy a XXI. század elején hogyan pusztult el a nyugati világ, akkor a nürnbergi Szent Egyed-templom esete legalább egy lábjegyzet szintjén benne lesz a történelemkönyvekben. E templom kerítésén rendeztek kiállítást ratyipornóképekb?l. A „kiállítás" címe: „Jézus szeret". Hát, ha csak úgy nem… És hadd ne részletezzem, hogy mi történik azokon az ocsmány, undorító képeken. Tehát hogyan megy tönkre, t?nik el egy kultúra? Hát így. Ez a legtökéletesebb

szimbólumok egyike.

– Mindeközben az AfD er?södik Németországban. Bízik még a várva várt európai nemzeti fordulatban?

– Azért vagyok optimista, mert abban bízom, hogy a normalitást nem lehet az id?k végezetéig zárójelbe tenni. Szerintem a normális emberi gondolkodás, a természetes ösztönök fel fognak lázadni, mert így nem lehet élni. Miközben ezen gondolkodom, Bergman Kígyótojás cím? filmje jut eszembe, mert ékesen kifejezi, hogy hová vezet, ha meggyalázzák egy nép kultúráját. Mert mégis, hogyan jutottak oda, hogy Thomas Mann hazájában tízmilliók egy ausztriai káplárt istenítsenek? A Kígyótojás kabaréjelenetében benne van a válasz. Sok mindent meg lehet tenni egy nemzettel, de büntetlenül nem lehet meggyalázni a legszentebb érzéseit, tradícióit. S miközben reménykedem, hogy a normalitás és minden egészséges ösztön fel fog lázadni, rettegek is attól, hogy a bergmani parabola ismét valósággá válik, és az inga visszalendül egy másik iszonyatba.

– Sokszor kritizálja a nyugati világot, de egyszer rajongott érte. Ebben nem érez ellentmondást?

– A 70-es, 80-as években a Nyugat a teljes emberi história legnagyszer?bb, legélhet?bb, legcsodálatosabb világát építette fel. Franciaország, Svájc, NSZK. Oda vágytunk, mert ott volt demokrácia, jólét, szabadság, tisztaság. Miért kellett ezt is tönkretenni? Miért nem volt jó az a nyugati élet? Nekem van igazam, és a jólétben szükségképpen meghülyül mindenki, vagy van egy bonyolult mesterterv, hogy kicseréljék Európát, és kilúgozzák bel?le a fehér embert? Nem tudom. De ha igaznak tételezzük fel az elképzelhetetlent, vagyis hogy ez egy tudatos terv része, akkor végképp nem értem: kinek és miért jó? És persze csodálkoznak odaát, hogy 25 százalékkal n?tt hazánkban a német nyugdíjasok száma; egy spanyol lap megírta, a „jobboldali német nyugdíjasok új Mekkája a magyar Balaton”, mert itt nincsenek migránsok, biztonságban érzik magukat, és nagyszer?en megélnek a német nyugdíjukból. De hogy személyes tapasztalatot is mondjak: találkoztam egy fiatal kanadai katonatiszttel, aki itt tölt pár hónapot, magyarul tanul, mert nálunk akar letelepedni. Sokat beszélgettem vele, és hátborzongató, amikor kijelentette, hogy szégyelli magát, amiért kanadai katonatiszt, mert felesküdött a hazájára, pedig lassan már nincs is olyan ország, hogy Kanada.

– Csakhogy nálunk meddig lesz ez a fajta béke? Félti például a fiai jöv?jét?

– Én már csak ezen szoktam gondolkodni. Hatvanéves vagyok, van mögöttem egy élet, és talán marad utánam valami maradandó. Engem ugyan iszonyattal töltene el, ha holnap összeomlana a világ, de nekem megadatott az emberi, a normális élet néhány szép pillanata. Ám vannak fiaim, és reményeim szerint lesznek unokáim is, ?k vajon miben, hogyan fognak élni? Ezek a nagy kérdések. A normális ember, a tradicionális ember, Hamvast idézve: az egylényeg? ember – aki az Istennel egylényeg? – az örökkévalósággal egyfel?l a Jóistenen keresztül, másfel?l a családján és utódain keresztül van kapcsolatban. Az ember örökkévalósága az a tudat, hogy vannak gyermekei, lesznek unokái, és én már rég nem leszek, de valami bel?lem itt marad. Ez a mi földhözragadt örökkévalóságunk. És van a transzcendens, az pedig az Úr. Ez az egylényeg?ség értelme. Aki azt mondja, hogy örökké akarok élni, az a pogány hedonizmusnak hódol, annak semmi értelme, hiszen tudjuk, hogy nem lehetséges, de a nem akarok meghalni érzést pusztán a jelet hagyás kényszere vezérli. Teljesen mindegy, hogy miképpen hagysz jelet: a gyermekeid által vagy az alkotásokban, ez az egylényeg? ember óhaja. Én remélem jobb pillanataimban, hogy egylényeg? ember vagyok. Megírom, amit gondolok, elmegyek a világ más részeire, hazahozom, amit ott láttam, próbálok mutatni pozitív példát, és elmagyarázni – sokszor indulatosan és csúnyán beszélve –, hogy mit érzek elviselhetetlennek ebben a világban. Ennyit tehetek. És nem véletlen, hogy a nyugati vezet?k nagy része családtalan és gyermektelen, és a holnapi Politico vezércikkéig terjed a szellemi horizontjuk. Ha valaki tízéves távlatokban mer gondolkodni, mint például Orbán Viktor, azt kiröhögik. Ett?l még az ember pontosan tudja, hogy kinek van igaza.

– És mit érez, amikor visszatér Dél-Amerikából vagy akár Szibériából?

– Azt, hogy Európában – és tágabban az atlanti világban – élni kiváltság. Nagyjából 800 millió ember él ebben a mindennapi komfort szempontjából kiváltságos helyzetben, a többi hétmilliárddal szemben. Láttam, hogyan élnek az emberek Dél-Peruban, láttam, hogy élnek egy orosz távol-keleti faluban, a Bajkál-tó környékén. Volt ebben a több mint egy hónapos mongol körutazásban néhány nap, talán egy hét is, amikor nem fürödhettünk, és földbe ásott lyukba végeztük a dolgunkat. Ezek után úgy tekintettünk a fürd?szobára és az angolvécére, mint a megváltásra. Viszont komfort ide vagy oda, azok az emberek spirituális és lelki szinten sokkal jobb életet élnek, mint mi. El kell döntenünk, hogy mi a fontosabb. Volt a Nyugatnak egy jó 30 éve, amikor ezt a kett?t egyensúlyban tudta tartani, és hihetetlenül nagy jólétet teremtett, miközben nem tagadott meg mindent, ami az embert emberré teszi. Hátha még egyszer sikerül. A Jóistennek kell legyen valami dolga ezzel a homo sapiens nev? fajjal, mert így

nem érhet véget. Szodoma és Gomorra elpusztult, de azt is mondta az Úr, hogy ha egy igaz embert talál, akkor megmenti a világot. Nos, nemcsak egy igaz ember van, hanem sokan vannak. A normális emberek vannak többségben, akik méltóak az Úr kegyelmére. Csak még nem mernek sem megszólalni, sem fellázadni a Sátán ellen…

Borítókép: Fotó: Vermes Tibor/Demokrata

www.demokrata.hu

Ajánló